

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobkyně: **Moravská vodárenská , a.s.**, se sídlem Tovární 41, Olomouc, zastoupena JUDr. Stanislavem Knotkem, advokátem se sídlem Kvítková 1569, Zlín, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, Masarykova 31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva financí č.j. 16/17000/2009/1622 ze dne 5. 3. 2009,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Ministerstva financí č.j. 16/17000/2009/1622 ze dne 5. 3. 2009 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 29 871,- Kč, a to do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce JUDr. Stanislava Knotka, advokáta.

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení rozhodnutí Ministerstvo financí ze dne 5. 3. 2009, kterým bylo jako opožděné zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Ostravě č.j. 13164/08-2700 ze dne 19. 12. 2008, o uložení pokuty za porušení cenových předpisů. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná uvedla, že správní orgán I. stupně uložil žalobkyni pokutu za porušení cenových předpisů podle § 15 odst. 1 písm. c) zákona o cenách. Proti tomuto rozhodnutí bylo dne 20. 1. 2009 podáno odvolání, ovšem žalovaný zjistil, že podle doručky bylo prvostupňové rozhodnutí připraveno k vyzvednutí dne 22. 12. 2008 a zástupce žalobkyně si zásilku vyzvedl 5. 1. 2009. Vzhledem k ust. § 40 správního řádu bylo rozhodnutí finančního ředitelství doručeno dne 2. 1. 2009 a patnáctidenní lhůta pro podání odvolání tedy skončila dnem 19. 1. 2009. Odvolání však bylo předáno k poštovní přepravě až dne 20. 1. 2009, tedy opožděně.

Proti tomuto rozhodnutí směřovala žaloba, v níž žalobce uvedl, že při doručování se nepostupovalo podle správního řádu. Jednak nebyly splněny podmínky pro uložení písemnosti podle § 23 správního řádu, když adresát nebyl zastižen ve smyslu odst. 1 tohoto ustanovení. Dále nebyl při uložení písemnosti adresát prokazatelně vyzván k vyzvednutí písemnosti ve smyslu odst. 3 citovaného ustanovení a nebyla ani poučen ve smyslu odst. 5. Z těchto důvodů nemohlo dojít k fikci doručení podle ust. § 24 odst. 1 správního řádu a odvolání nelze považovat za opožděné.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě odmítl žalobní námitky s tím, že doručování probíhalo podle Poštovních podmínek a v souladu se správním řádem. V projednávaném případě nebyla zastižena žádná osoba, které by bylo možno písemnost doručit a zásilka byla proto uložena. Z doručky je zřejmé, že adresátovi byla dne 22. 12. 2008 zanechána výzva k vyzvednutí rozhodnutí podle ust. § 23 odst. 3 správního řádu a adresát byl poučen podle ust. 23 odst. 5 správního řádu.

Při jednání dne 14. května 2013 setrvali účastníci na svých stanoviscích. Zástupce žalobce poukázal též na sdělení České pošty ze dne 8. 4. 2009, z něhož vyplývá, že doručovatelka na adrese zástupce žalobce nezanechala ani výzvu k vyzvednutí, ani samotnou zásilku, a že zásilku č. 10604 doručila dne 5. 1. 2009; totéž je zřejmé i z doručky. Navrhl, aby soud vyslechl jako svědky Mgr. D. K. a Mgr. P. Ch., kteří jsou schopni doložit, že dne 22. 12. 2008 se nacházeli v advokátní kanceláři JUDr. Stanislava Knotka a zásilku mohli převzít. Navrhl proto, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Zástupce žalovaného setrval na názoru, že v projednávané věci se uplatnila fikce doručení a že odvolání bylo podáno opožděně. Navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu uplatněných žalobních námitek, a rozsudkem ze dne 14. 5. 2013, č. j. 8 Ca 101/2009-59, napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Na základě kasační stížnosti žalovaného rozhodoval ve věci Nejvyšší správní soud, který rozsudkem ze dne 28. srpna 2013, č. j. 8 Afs 48/2013-31 shora uvedený rozsudek městského soudu zrušil. Nejvyšší správní soud především konstatoval, že městský soud

pochybil tím, že i po 1. 1. 2013 jednal nadále jako s účastníkem řízení s Ministerstvem financí, ačkoliv měl jednat jako s žalovaným s Odvolacím finančním ředitelstvím v důsledku přechodu působnosti rozhodovat o porušení cenových předpisů na Specializovaný finanční úřad. Pokud městský soud uzavřel, že napadené rozhodnutí Ministerstva financí bylo nezákonné, měl vrátit věc k dalšímu řízení Odvolacímu finančnímu ředitelství. V dalším řízení proto městský soud bude jednat na straně žalovaného s Odvolacím finančním ředitelstvím a bude dbát na to, aby mu byla zaručena všechna procesní práva, která účastníku řízení přísluší, včetně účasti na jednání.

V další části odůvodnění svého rozsudku se Nejvyšší správní soud zabýval závěry městského soudu ohledně včasnosti či opožděnosti podání odvolání a ohledně spolehlivosti údajů na doručence, jíž bylo prokazováno datum doručení rozhodnutí správního orgánu I. stupně do advokátní kanceláře zástupce žalobkyně. Zde Nejvyšší správní soud nepřisvědčil městskému soudu, že údaje na doručence byly jednoznačně rozporné. Samotná skutečnost, že na doručence je uvedeno, že adresátu byla zanechána výzva dne 22. 12. 2008 a písemnost byla připravena k vyzvednutí na poště, nevylučuje, aby písemnost byla následně předána (doručena) adresátovi dne 5. 1. 2009 a aby byl na doručence o tom učiněn záznam. Nabízí se několik možných variant, které nebyly městským soudem prověřeny. Nejvyšší správní soud všech v úvahu přicházejících možností uzavřel, že ze skutkového stavu zjištěného městským soudem jednoznačně neplyne, že údaje uvedené na předmětné doručence jsou rozporné, a že proto nenastala fikce doručení. Pokud si předložené důkazy vzájemně odporovaly nebo je účastníci řízení zpochybnili, bylo povinností městského soudu poskytnout účastníkům řízení možnost tyto rozpory vysvětlit. Městský soud pochybil, pokud nezjišťoval další rozhodné skutečnosti a neprovedl další důkazy, když nadto již v žalobě žalobkyně navrhla, aby městský soud vyžádal jako důkaz stanovisko České pošty. Pokud stanovisko České pošty následně doplnila sama žalobkyně, ale zároveň jej částečně zpochybnila, městský soud neměl rezignovat na vyžádání nového stanoviska České pošty, které by mohlo vzniklé rozpory odstranit. Městský soud měl požadovat, aby Česká pošta vysvětlila zejména rozpor mezi údaji na předmětné doručence a ve vyjádření ze dne 8. 4. 2009. Dále měl zjišťovat, proč Česká pošta nevrátila předmětnou písemnost správnímu orgánu v souladu s § 23 odst. 4 správního řádu a zda k předání písemnosti pověřené osobě adresáta došlo dne 5. 1. 2009 na poště nebo v sídle advokátní kanceláře JUDr. Knotka. Při jednání před městským soudem, žalobkyně navrhla výslech svědků, zaměstnanců advokátní kanceláře JUDr. Knotka, kteří se podle tvrzení žalobkyně nacházeli dne 22. 12. 2008 v advokátní kanceláři, a mohli tak zásilku převzít. Nevyhovění tomuto návrhu městský soud dostatečně neodůvodnil, pokud pouze konstatoval, že vzhledem k obsahu správního spisu považuje výslech těchto svědků za nadbytečný. Městský soud mohl případně provést také výslech poštovní doručovatelky, která je na doručence podepsána pod údajem o tom, že adresátu byla zanechána výzva. Tato svědkyně by mohla osvětlit okolnosti doručování rozhodnutí finančního ředitelství dne 22. 12. 2008, zejména potvrdit, zda domovní schránka advokátní kanceláře JUDr. Knotka byla v nevyhovujícím stavu i dne 22. 12. 2008 a zda byla adresátu zanechána výzva k vyzvednutí zásilky, ať již v domovní schránce nebo na jiném vhodném místě. Městský soud bude v dalším řízení povinen tato pochybení napravit a pokračovat v dokazování rozhodných skutkových okolností. Teprve pokud by se i na základě dalších důkazů nepodařilo rozhodné skutkové okolnosti ověřit, bude namístě, aby městský soud postupoval v souladu s § 40 odst. 2 správního řádu a považoval lhůtu pro podání odvolání proti rozhodnutí finančního ředitelství za zachovanou.

Městský soud v Praze v dalším řízení postupoval podle pokynů Nejvyššího správního soudu a opatřil si především vyjádření příslušného pracoviště České pošty, s. p., kterého se

dotázal na způsob doručení zásilky č. 10604 (tj. rozhodnutí správního orgánu I. stupně) na poště 760 01 Zlín, zda v případě neúspěšného pokusu o její doručení byla adresátovi zanechána výzva, zda byl adresát dostupný pro doručování v době od 22. 12. 2008 do 5. 1. 2009, dále jak obvykle probíhalo doručování poštovních zásilek do advokátní kanceláře JUDr. Stanislava Knotka a konečně požádal o sdělení kontaktu na poštovní doručovatelku, která měla předmětnou zásilku doručovat.

Česká pošta, s. p., na tyto dotazy dne 18. 2. 2014 sdělila, že doklady týkající se dodání zapsaných zásilek v předmětném období již byly skartovány, proto nelze sdělit, jak a kde byly zanechány výzvy k těmto zásilkám a nelze sdělit, zda byl adresát v předmětné době dostupný. O způsobu doručování do advokátní kanceláře JUDr. Knotka nelze podat zprávu, protože doručovatelka paní J. O. již u pošty nepracuje; pošta však soudu sdělila její adresu.

Dne 27. května 2014 proběhlo ve věci jednání, jehož se zúčastnil jak zástupce žalobkyně, tak žalované Odvolací finanční ředitelství, během něhož byli jako svědkové vyslechnuti paní J. O. a dále zaměstnanci advokátní kanceláře JUDr. Knotka paní M. V., Mgr. P. Ch. a Mgr. D. K. Pokud jde o skutková a právní stanoviska účastníků, ta zůstala nezměněna, když zástupce žalobkyně navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, a pověřená zástupkyně žalovaného navrhla zamítnutí žaloby.

Svědčce J. O. uvedla, že běžně doručovala poštu do advokátní kanceláře JUDr. Knotka, kde ji paní sekretářka přebírala a převzetí potvrdila razítkem kanceláře a svým podpisem. V případě její nepřítomnosti přebírali poštu i jiní zaměstnanci advokátní kanceláře. Pokud nikdo nebyl v kanceláři přítomen, například z důvodu dovolené, byla obvykle předem dohodnuta s paní sekretářkou, aby poštu v takových dnech nenosila a přinesla ji až v den, kdy budou v kanceláři přítomni; v takovém případě dávala do schránky oznámení o uložení zásilky a doručované zásilky donesla až v domluvený den. Schránka sloužila jen pro advokátní kancelář a v předmětné době byla v pořádku a funkční. Pokud jde o doručení k zasílanému rozhodnutí správního orgánu I. stupně, uvedla, že razítko na ní je její, avšak ohledně autenticity svého podpisu vyjádřila pochybnosti („podpis vypadá divně“); razítkem však disponovala pouze ona sama.

Svědčce M. V. uvedla, že předmětná zásilka byla do kanceláře JUDr. Knotka doručena dne 5. 1. 2009, tedy první pracovní den po Novém roce, a převzala ji ona sama, jak je na doručence uvedeno. Poštu doručovanou do advokátní kanceláře přebírala obvykle svědkyně, pokud by v kanceláři nebyl nikdo přítomen, doručovatelka dala poštu do schránky, případně tam vložila výzvu k vyzvednutí. Poštu ze schránky vybírala svědkyně, a to i době své dovolené. V prosinci roku 2008 byla schránka funkční. V době mezi 22. 12. 2008 až 5. 1. 2009 nebyla svědkyně v kanceláři, měla dovolenou, ovšem i mezi těmito daty schránku vybrala. Neuvedomuje si, že by ve schránce našla oznámení o uložení předmětné zásilky, protože pokud by tomu tak bylo, šla by ji na poštu vyzvednout. Má za to, že oznámení ve schránce advokátní kanceláře vůbec nebylo i z toho důvodu, že předmětná zásilka byla posléze doručena právě do advokátní kanceláře: pokud by ve schránce byla, nemohla by ji doručovatelka v pondělí 5. ledna přinést. Zásilky uložené na poště a adresované kanceláři vyzvedávala svědkyně, měla pro ten účel průkaz zmocněnce. Předmětnou zásilku však převzala v kanceláři. Pokud někdy nebyla svědkyně v kanceláři přítomna, mohla doručovatelka použít zvonek u vstupních dveří a poštu by pak převzal některý z dalších zaměstnanců advokátní kanceláře. Je si jista, že schránku v době mezi 22. 12. 2008 až 5. 1. 2009 vybrala. Bylo by možné, aby schránku vybral i jiný zaměstnanec advokátní kanceláře, ale v tom případě by ji dal svědkyni na stůl k roztrídění a zapsání.

Svědék Mgr. P. Ch. vypověděl, že v předmětné době přelomu roku 2008 a 2009 působil v advokátní kanceláři JUDr. Knotka, se záležitostmi doručení Finančního ředitelství v Ostravě je obeznámen a je si jist, že v době jeho doručování byl v kanceláři přítomen. Poštu obvykle přebíraly dvě administrativní pracovnice, ty však dne 22. 12. 2008 nebyly přítomny. Vstupní dveře byly toho dne zamčené, ale bylo možno použít zvonek, který byl slyšet v celém objektu. Toho dne však pošta nebyla doručována. Schránka na poštu byla použitelná po celou dobu, kdy v advokátní kanceláři pracoval, problémy s ní nebyly. Nevzpomíná si, zda byla v kanceláři přítomen dne 5. 1. 2009, ale pravděpodobně již v práci byl. Na doručení předmětné zásilky si nepamatuje. vyzvedávat uložené zásilky na poště chodila paní sekretářka, případně druhá asistentka.

Svědék Mgr. D. K. uvedl, že má povědomost o doručování rozhodnutí Finančního ředitelství v Ostravě, neboť šlo o výjimečnou událost, a na základě evidence, která je v advokátní kanceláři zavedena, ví, že dne 22. 12. 2008 byl celý den v kanceláři. Tohoto dne nebyla pošta do kanceláře doručována. Paní V. nebyla toho dne přítomna, měla dovolenou. Kancelář byla volně přístupná, pokud by byly vstupní dveře zamčeny, mohl příchozí použít zvonek. Je si však jist, že poštovní doručovatelka toho dne nepřišla. Se schránkou nebyly problémy, obvykle ji vybírala paní V. Dne 5. 1. 2009 byl přítomen, jednalo se o první pracovní den po svátcích. Pokud ten dne přišla pošta, převzala ji pravděpodobně paní V. Ví o tom, že paní V. chodila vybírat poštu i pokud měla dovolenou, obvykle neopouštěla město. V době vánočních svátků roku 2008 paní V. schránku vybírala.

Na základě takto doplněných skutkových zjištění městský soud znovu přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně.

Z obsahu správního spisu soud zjistil, že rozhodnutí Finančního ředitelství v Ostravě bylo doručováno zástupci žalobce, advokátovi JUDr. Stanislavu Knotkovi, o čemž svědčí doručenka, která je k rozhodnutí připojena. V levé horní části doručenky je uvedeno prohlášení doručujícího orgánu s datem 22. 12. 2008, že adresátovi byla zanechána výzva a poučení a že téhož data byla zásilka připravena k vyzvednutí. V pravé části doručenky pak je uvedeno, že tuto zásilku převzala podatelna advokátní kanceláře JUDr. Stanislava Knotka dne 5. 1. 2009.

Česká pošta, s. p. ve svém vyjádření ze dne 8. 4. 2009, které žalobce předložil, uvedla, že vzhledem ke stavu domovní schránky nebylo možno tam vložit ani zásilku, ani výzvu k vyzvednutí zásilky, a že doručovatelka tuto zásilku doručila dne 5. 1. 2009.

Za tohoto stavu věci dospěl soud k závěru, že nebylo spolehlivě prokázáno, že by při doručování rozhodnutí správního orgánu I. stupně nastaly dne 22. 12. 2008 takové skutečnosti, jež by odůvodňovaly postup podle ust. § 23 správního řádu, a že tedy došlo k doručení tohoto rozhodnutí fikcí podle ust. § 24 odst. 1 správního řádu. V situaci, kdy jediný doklad o doručování, tj. doručenka, nepodává vzhledem k rozpornosti údajů, jež jsou na něm uvedeny, spolehlivý obraz toho, jak byla zásilka doručována, a tedy zda skutečně bylo na místě postupovat podle ust. § 23 a § 24 správního řádu, má soud za to, že je na místě rozhodnout v pochybnostech ve prospěch žalobce, a uzavřít s tím, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo zástupci žalobce doručeno dne 5. 1. 2009. Pak ovšem je třeba konstatovat, že lhůta pro podání odvolání proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Ostravě uplynula dne 20. 1. 2009, a bylo-li odvolání podáno v tento den, nelze jej shledat opožděným.

Na těchto závěrech soud setrval i poté, kdy podle pokynů Nejvyššího správního soudu doplnil dokazování.

Pokud jde o vyjádření České pošty, s. p., ze dne 18. 2. 2014, to nevneslo do věci nic podstatného, neboť vzhledem ke skartování dokladů k doručované zásilce, jež obsahovala rozhodnutí Finančního ředitelství v Ostravě, nemohla Česká pošta nic relevantního sdělit.

Soud proto vycházel především z výpovědí svědků. Zde považoval za podstatnou tu skutečnost, že svědkové Mgr. P. Ch. a Mgr. D. K. shodně vyloučili, že by dne 22. prosince 2008 byla do sídla advokátní kanceláře JUDr. Stanislava Knotka doručována jakákoliv pošta. Toho dne sice měla sekretářka JUDr. Knotka paní M. V. dovolenou (až do 5. ledna 2009), avšak oba svědkové byli v advokátní kanceláři přítomni a nemohli by přehlédnout příchod poštovní doručovatelky. Advokátní kancelář JUDr. Knotka byla pro poštovní doručovatelku běžně přístupná, a to bez ohledu na přítomnost paní M. V., neboť v takovém případě mohla doručovatelka použít zvonek u vstupních dveří. Svědkové Mgr. Ch. i Mgr. K. však popřeli, že by dne 22. prosince 2008 poštovní doručovatelka poštu přinesla.

Pak ovšem nemohla nastat situace vedoucí k tomu, aby na doručence od zásilky, již bylo advokátu JUDr. Knotkovi doručováno rozhodnutí Finančního ředitelství v Ostravě č. j. č.j. 13164/08-2700 ze dne 19. 12. 2008. bylo vyznačeno, že adresátovi byla dne 22. prosince 2008 zanechána výzva a poučení a že zásilka byla připravena k vyzvednutí. Nebyl dán žádný důvod k uložení předmětné zásilky u pošty a k vložení výzvy adresátovi do jeho poštovní schránky. Svědkyně V. navíc výslovně uvedla, že byt měla v době od 22. prosince 2008 do 5. ledna 2009 dovolenou, poštovní schránku vybírala, neboť to patřilo k jejímu obvyklému postupu. V takovém případě by tedy výzvu k vyzvednutí předmětné zásilky objevila před 5. lednem 2009.

Za další podstatnou skutečnost soud považuje zjištění, že všichni čtyři svědkové shodně uvedli, že přinejmenším v předmětné době prosince 2008 a ledna 2009 byla poštovní schránka u advokátní kanceláře JUDr. Knotka náležitě funkční a nebyl tedy žádný důvod k tomu, aby doručovaná pošta, včetně případných oznámení o uložených zásilkách, byla ukládána na jiném místě, resp. aby výzva k vyzvednutí uložené zásilky byla zanechána na takovém jiném místě. V důsledku toho soud považoval za vyvrácené sdělení České pošty, s. p. ze dne 8. 4. 2009, které předložil žalobce, a v němž se uvádělo, že vzhledem ke stavu domovní schránky nebylo možno tam vložit ani zásilku, ani výzvu k vyzvednutí zásilky.

Rovněž za významné soud pokládá to, že svědkyně J. O. výslovně uvedla, že poštu doručovanou do advokátní kanceláře JUDr. Knotka přebírala obvykle paní sekretářka, což potvrdila razítkem kanceláře a svým podpisem (k čemuž soud konstatuje, že přesně tak je převzatí zásilky na předmětné doručence potvrzeno), v případě její nepřítomnosti poštu přebíral jiný zaměstnanec kanceláře, a že jen v případě nepřítomnosti kohokoliv z kanceláře zanechávala ve schránce oznámení a výzvu k vyzvednutí zásilky na poště. Navíc soud zdůrazňuje skutečnost, že svědkyně zpochybnila svůj podpis na doručence u výzvy k vyzvednutí zásilky ze dne 22. prosince 2008.

Další relevantní skutečností je to, že svědkyně M. V. výslovně uvedla, že zásilku obsahující rozhodnutí Finančního ředitelství v Ostravě převzala v advokátní kanceláři, kam byla poštovní doručovatelkou doručena (tedy nevyzvedla ji na poště na základě výzvy ze dne 22. prosince 2008).

Za tohoto stavu věci tedy soud dospěl k závěru, že zjištěné skutečnosti nesvědčí o tom, že by zásilka obsahující rozhodnutí Finančního ředitelství v Ostravě byla doručována do advokátní kanceláře JUDr. Stanislava Knotka dne 22. prosince 2008, že by z důvodu nepřítomnosti jakéhokoliv zaměstnance této advokátní kanceláře ji nebylo možno tuto zásilku doručit, a tudíž že by bylo nutno zanechat adresátovi výzvu k vyzvednutí zásilky na poště. V advokátní kanceláři se v tento den nacházeli nejméně dva její zaměstnanci a kancelář byla volně přístupná. Svědkyně V. nadto potvrdila, že zásilku převzala nikoliv na poště, ale že ta byla doručena dne 5. ledna 2009 přímo do advokátní kanceláře. Svědkyně O. pak zpochybnila autenticitu svého podpisu na doručence u výzvy k vyzvednutí, což rovněž výrazně zpochybňuje údaj o tom, že by dne 22. prosince 2008 byl skutečně učiněn pokus o doručení předmětné zásilky do sídla advokáta JUDr. Knotka. Pak ovšem nelze podle názoru městského soudu učinit jiný závěr, než že nemohla následně ani nastat fikce doručení dne 2. ledna 2009 v důsledku nevyzvednutí zásilky ve lhůtě 10 dní.

Městský soud v Praze proto konstatoval, že ve věci jsou dány pochybnosti ohledně zachování lhůty, protože podle ust. § 40 odst. 2 správního řádu je nutno tuto lhůtu považovat za zachovanou, nebyl-li prokázán opak.

Městský soud v Praze tedy dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně, a proto soud napadené rozhodnutí zrušil podle ust. § 78 odst. 1 soudního řádu správního a věc podle ust. § 78 odst. 4 soudního řádu správního vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobkyně měla ve věci úspěch a její náklady řízení sestávají jednak ze zaplaceného soudního poplatku z podané žaloby ve výši 2000,- Kč a jednak z odměny advokátovi za pět úkonů právní služby (příprava věci a převzetí, podání žaloby, účast u jednání dne 14. 5. 2013, vyjádření na výzvu soudu ze dne 6. 2. 2014, účast u jednání dne 27. 5. 2014) a ze související náhrady hotových výdajů v celkové výši 18 150,- Kč včetně daně z přidané hodnoty, a dále z náhrady za promeškaný čas zástupce žalobkyně v souvislosti s účastí u jednání dne 14. 5. 2013 v rozsahu 12 půlhodin, tj. 1200,- Kč, a z náhrady nákladů na dopravu zástupce k tomuto jednání soudu ve výši 3644,- Kč, a rovněž z náhrady za promeškaný čas zástupce žalobkyně v souvislosti s účastí u jednání dne 27. 5. 2014 v rozsahu 12 půlhodin, tj. 1200,- Kč, a z náhrady nákladů na dopravu zástupce žalobkyně k tomuto jednání soudu ve výši 3677,- Kč podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění v platném znění. Náhradu v celkové výši 29 871,- Kč je žalovaný povinen zaplatit k rukám zástupce žalobkyně do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na

sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 27. května 2014

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Kotlanová